

— a wrong object, 'e. g. अस्था-
ने खलु देशः कोपः).

अस्थावर a. (f. रा) 1 Moving, not fixed; 2 personal (as property); it is the same as अंगम in this sense (in law).

अस्थिं n. 1 A bone, M. III. 182; 2 the stone of a fruit, न कार्यासास्थि न तथान् दीर्घमायु-
जिजीवेषुः (अधितिष्ठेत्) M. IV.
78. (At the end of compounds अस्थिं in certain cases assumes the form अस्थ, e. g.

अनस्थ). COMP.—कृत् n., ज् m., तेजस् n. marrow.

—नुङ् m. a bird.—भून्न् m. a name of S'iva.—पंजर् m. a skeleton.—प्रसेप m. throwing the bones of the deceased into holy waters.—भक्त् भुज् m. a dog.—भंग m. fracture of the bones.—माला f. a necklace of bones.—मालिन् m. a name of S'iva.—संचय m. collecting the bones after burning a corpse.—संधि m. a joint.—समर्पण n. throwing the bones into the Ganges.—संभव, सार, स्तेह m. marrow.—स्फुर् m. the body.

अस्थिति f. 1 Want of firmness (*lit.* and *fig.*); 2 want of good manners or decorum.

अस्थिर a. (f. रा) Unsteady, fickle.

अस्थष्ट a. (f. रा) 1 Not clear, not clearly visible; 2 not understood, indistinct, doubtful, अथेदानीमस्यद्वासिलिगानि देवान्तवाक्यानि विचार्यते S. Bh.

अस्तुद्वय a. (f. इवा) 1 Not to be touched; 2 unholy, impure.

अस्तुट a. (f. रा) Indistinct, obscure. COMP.—फल n. indistinct result.—शाश्व a. lisp-ing, speaking indistinctly.

अस्तु प्रon. It is the base of the first personal pronoun, and the abl. pl. of

the same. COMP.—विष a. like us.

अस्तमशीय a. (f. आ) Our, ours, सहास्मदीयरौपि योधमुख्यैः Bg. XII 26, Megh. II. 12.

अस्तादृश् a. Like us.

अस्ताःश a. (f. शी) The same as अस्तमादृश् q. v.

अस्तार्त a. (f. ती) 1 Illegal, not belonging to the Hindu institutes; 2 not within memory; 3 one not belonging to the Smārta sect.

अस्तिं ind. Used sometimes in the sense of अहम्, e. g.

अन्यत्र दूरं कुमुमावचायं कुरुप्वय-
आस्मि (i. e. अहम्) करोमि सर्वयः K. Pr. III. Also see Mall. on Kir. III. 6.

अस्तिमता f. Egotism.

अङ् 1 m. 1 Hair of the head; 2 a corner. 11 n. 1 blood; 2

a tear. COMP.—कृञ् m. an arrow.—ज् n. flesh.—प् m. a Rakshasa.—पा f. a leech.

अङ्गि f. The same as अभि q.v.

अस्त्र a. (f. स्त्रा) 1 Poor, indigent; 2 not one's own.

अस्त्रतंत्र a. (f. आ) 1 Dependent, not one's own master,

अस्त्रतंत्रा शी पुरुषप्रधाना Vasis-
hiha.

अस्त्रम् m. A god, a deity.

अस्त्रम् m. A low tone. (अस्वरम् is used as an indeclinable in the sense of 'not aloud', 'in a low tone'.)

अस्त्रग्य a. (f. ग्री) Not leading to heaven, unheavenly, अस्वर्गं लोकविहिष्टं भर्यमप्याचरे-
न् तु Yaj. I. 156.

अस्त्राभ्याय m. 1 A Brāhmaṇa who is not invested with the sacred thread and has not yet performed his studies; 2 interruption of study.

अस्त्रामिविक्रय m. Sale without ownership (in civil law).

अह् I vt. 1. A (pp. अहित) —

To go, आंदेषात् रथं च्यापी शर-
भंगाभ्यं ततः Bt. IV. 4. II vi.
10. U (pp. अहित) To
shine.

अह ind. A particle implying 1 commendation, 2 rejecting, 3 deviation from custom.

अहंशु a. Proud, haughty, अहंयुनाथ क्षितिपः शुभंयूरुचे वजः Bt. I. 20.

अहत् n. A new garment. (ई-
षद्यैत नवं इवेत् सदर्जं यज्ञ भारि-
तम् । अहतं तद्विजानीयात्पादनं स-
म्बिर्मुंसु.)

अहत् n. (nom. अहः—हनी or ही—
हानि । Day-time, सद्यापारामहनि
न तथा मीडयेन्प्रदिवेगः Megh. II.
25; 2 a day i. e. day and night
together, (as in अघाहेतु विन-
श्वन्तु). (As the last mem-
ber of a compound अहन् generally appears in the form
of अह m. or n. and sometimes
अह m. As the first member of
of a compound अहम् and अहर्
are the usual forms). COMP.—

—अहस्कर m. the sun. अहर्
गम m. the approach of day.

अहर्णिंग m. 1 a series of sacri-
ficial days; 2 a month. अह-

रिवम् ind. day by day, daily
अहर्निंश n. day and night.

अह पाति, अहर्ति, अह-
स्पाति. अहर्बन्धव, अहर्भगि m.
the sun. अहमुख्य n. commencement
of the day, morning.

अहःशेष n. evening. अहोरात्र
n. day and night, M. I. 64.

अहम् (nom. sing. of the first
personal pronoun). COMP.—

—अभिका f. a contest for
superiority.—अहमिका f. 1 asser-
tion of superiority, egotism;

2 military vaunting.—
कर्त्रम्, कृति f. self-love con-
sidered as spiritual ignorance,
(in Vedānta phil.) Bg. II.
71. viii. 4; 2 egotism, pride,
haughtiness; 3 one of the